

Expremiér Ján Čarnogurský: Čo mainstreamové médiá zamlčujú o vojne na Ukrajine

- CZ24 News | 6. srpna 2023

Vojna na Ukrajine sa blíži k poldruhu roku, množia sa pokusy o mierové rokovanie, zatiaľ neúspešné. Ale uskutočnili sa kroky a zazneli vety, ktoré na historickom pozadí nútia človeka, aby zbystril pozornosť.

V máji 2022 sa Poľsko a Ukrajina dohodli na mimoriadne úzkej spolupráci, priam ďalekosiahle zrušili medzi sebou hranice a Poliaci sa cítia na západnej Ukrajine ako doma. V Poľsku je najviac ukrajinských migrantov. V júli 2020 uzavreli trojstrannú dohodu Poľsko-Ukrajina-Litva a nazvali ju Lublinským trojuholníkom. Združuje všetky tri štáty k užšej spolupráci zatiaľ s otvoreným koncom. Ale Lublinská únia už raz existovala, založili ju v júli 1569 Poľsko a Litva, voleným kráľom bol Žigmund II. August (posledný z rodu Jagelovcov). Lublinská únia sa stala najväčším štátom v Európe, hlavným mestom sa vtedy stala Varšava (namiesto Krakova) a zahŕňala aj veľké časti dnešnej Ukrajiny a Bieloruska. Existovala až do zániku Poľska v roku 1795. Dynastiu Jagelovcov poznáme aj z našich dejín. Lublinský trojuholník vyvoláva pozornosť, či to nebude pokus otvorene vtiahnuť Litvu a Poľsko do vojny na Ukrajine, keď už samotná Ukrajina bude kolabovať. Neúspešný osud Lublinskej únie z roku 1569 by však mohol nabádať k opatrnosti.

Ďalej nasledujú vety, ktoré nedávno zazneli. Najskôr, 21. júla 2023 riaditeľ Zahraničnej rozvedky Ruskej federácie Sergej Naryškin informoval Radu bezpečnosti Ruska o množiacich sa signáloch, že sa Poľsko a Litva pripravujú na možnosť, že pošlú svoje jednotky na Ukrajinu, aby obsadili jej západné časti. Prezident Putin k tomu povedal, že obsadenie západných častí Ukrajiny Rusko nebude považovať za svoj problém. Ale bieloruský prezident Alexander Lukašenko na stretnutí s Putinom v Petrohrade 23. júla povedal, že ak by k takému vývoju prišlo a Ukrajinci by sa postavili na odpor, Bielorusko im príde na pomoc. Obraz sa stáva celostným.

Keby Poliaci oficiálne vstúpili na Ukrajinu, iste by sa našlo aspoň zopár wagnerovcov, ktorí by v sebe našli ukrajinskú krv a išli by sa postaviť Poliakom na odpor. Prezidentovi Lukašenkovi by to stačilo a poslal by svoju armádu na pomoc. Ak by pomoc vyprovokovala poľský alebo litovský zásah proti Bielorusku, diabolský kruh by sa uzavrel. Bielorusku by prišlo na pomoc Rusko, tvoria predsa zväzový štát. Exprezident Dmitrij Medvedev by mal príležitosť opäť pohroziť použitím jadrových zbraní. Zatiaľ taktických.

Východná Európa to má komplikované. Poľsko vystupuje ako radikálny spojenec Ukrajiny, ale medzi Poliakmi a Ukrajincami sú potoky vyliatej krvi. V rokoch 1943 až 1944 banderovci vyvraždili na dnešnej západnej Ukrajine odhadom 60 tisíc Poliakov, ktorí tam žili v dedinách a mestách. Záujemca si vo Wikipédii môže prečítať heslo Volynský masaker a zamrzne mu krv. Medzi zavraždenými je najviac žien a detí. Keď na základe dohovoru prišiel veliteľ poľskej miestnej domobrany rokovať s veliteľom miestnych banderovcov o ukončení vraždenia, banderovci zajali poľského (podzemného) veliteľa aj s pobočníkom, poviažali im ruky a nohy a nechali ich koňmi za živa roztrhnúť. Poľský Sejm prijal uznesenie o genocíde vo Volyni, v Poľsku sú desiatky pomníkov obetiam banderovcov. Aj v našich televíziách bežal poľský film Volyň o tomto vraždení. V Kyjeve aj vo Varšave si už predvolali vyslancov druhej strany a vyslovili protest za akési vyjadrenie na opačnej strane. Poľsko-ukrajinské spojenectvo je len situačné, nie strategické alebo dokonca historické. Jednoducho teraz sa Poľsku podpora Ukrajiny proti Rusku hodí.

Medzi Slovákmi a Maďarmi takmer nie je preliata krv. Ale na ministerstvá zahraničných vecí už tiež predvolali veľvyslancov za vyjadrenia na druhej strane, naposledy predsedu vlády Viktora Orbána v rumunskom Sedmohradsku. Maďari sa viac sporia s Rumunmi o Sedmohradsko ako s nami o tzv. Felvidék.

Česko sa chce samo historicky opierať o Nemecko? Alebo verí v trvalú oporu Európskej únie a NATO?

NATO Európu len zaťahuje do konfliktov, ktoré nie sú európske. Európska únia stále viac a viac demonštruje svoju slabosť a hlúposť. Teraz nám ide vnucovať politiku LGBT? Američania nás odtrhli od lacnej ruskej energie a predávajú nám svoju drahú, ale EÚ nemá odvahu to ani len pomenovať. Čoskoro nás budú chcieť prinútiť bojovať proti Rusku.

Stredovýchodná Európa potrebuje svoju veľmoc. Len veľmoc nám pomôže, aby sme sa chránili pred politikou, ktorá nezodpovedá našim dejinám, našim názorom, našim záujmom. Poľsko sa štylizuje do postavenia veľmoci, ale na veľmoc nemá ani veľkosť ani potenciál. Od stredu Európy až po jej východ a ďalej má potenciál veľmoci len Rusko. Treba si to povedať. Po brexite by Rusko ako východná veľmoc nemuselo prekážať ani Európskej únii. Naopak, partnerstvo s Ruskom by jej umožnilo prinavrátiť si mnohé parametre pôvodnej historickej veľkosti.

AUTOR: Ján Čarnogurský

ZDROJ: srspol.sk